

[Bernhard Baunsgaard.]

forhøjelse ved førstegangssalg af ejerlejligheder.

Vi er parat til en drøfte en 100 kr.s afgift for visse ændringer, når det er ændringer, der er i sælgers eller købers interesse. Derimod forekommer det os lidet fornuftigt at forlange 100 kr. for oplysningen om en ændring, der i alt væsentligt er i offentlighedens interesse, nemlig en adresseændring; det kan vi ikke gå med til.

Endelig er vi fremme ved lovforslag nr. L 212 om midlertidig forhøjelse af afskrivningerne på ejendomme, og det er et lovforslag, som vel kan tages.

Lovforslag nr. L 189, det kommunistiske forslag om at stryge afgifterne på danske varer, er urealistisk og kan ikke gennemføres. Vi afviser det.

Beslutningsforslag nr. B 65, vores eget forslag om sociale compensationer, har jeg omtalt under lovforslag nr. L 208.

Dette er det radikale venstres indstilling til skattebuketten.

Arne Bjerregaard (KrF):

De fleste ordførere udtaler, at disse forslag ikke er behandlet ordentligt i udvalget. Alligevel udtrykker de fleste ordførere sig uforbeholdt om de forskellige forslag. Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne kun meddele, at vi i den situation, regeringen og regeringspartiet forhandlingsmæssigt har bragt os i, ikke finder anledning til at udtale os om nærværende forslag. Hvad angår ændringsforslagene, skal jeg kun meddele, at vor stilling rent fysisk vil komme til udtryk.

Waldorff (VS):

Regeringens og socialdemokratiets begrundelse for at ville kradse 7 mia kr. ind i en finanspolitisk stramning er, at man vil gøre noget ved arbejdsløsheden og betalingsbalancen. Den argumentation afviser vi helt. Vi har påvist, at socialdemokratiets krisepolitik helt igennem bygger på den filosofi, at går det erhvervslivet godt, så går det det ganske samfund godt. Vi har også påvist, at virkningen med endda meget stor sandsynlighed af hele dette kriseforlig vil blive en yderligere forværring af arbejdsløsheden. Endelig har vi påvist, at en mobilisering omkring en arbejderpolitik vil kunne give arbejderklassen et helt, helt andet udgangspunkt i kampen mod krisen.

Vi anerkender altså på ingen måde grundlaget for eller hensigten med de forslag om kæmpeafgifter, som foreligger her. I stedet for socialdemokratiets bortforklaring om, hvad den finanspolitiske stramning skal bruges til, ville det være velgørende, hvis man sagde det lige ud: den skal bruges til at forbedre erhvervslivets forhold, og derfor er det nødvendigt at forværre forholdene for arbejderklassen og for andre lønmodtagere. Det er det, der foregår, når man her i augustsamlingen vil pumpe penge ud til bedre afskrivningsregler, til 117 forskellige kapitaltilskud, for slet ikke at tale om indbetalingen af 4 mia kr. om året til ATP-fonden.

På den baggrund er det ikke nogen overdrivelse at betegne VS' stilling til den finanspolitiske stramning og afgiftsforslagene som temmelig negativ på forhånd.

Afgifterne følger ellers mest det mønster, vi kender. En række af dem ligger på et forbrug, som ikke er til at komme uden om, fordi der ikke findes alternativer til dette forbrug. Det gælder f. eks. benzinafgiften, afgiften på gas og dieselolie og den forhøjede registreringsafgift. Det er jo ikke regeringens mening, at disse afgifter skulle begrænse den i øvrigt temmelig vanvittige privatbilisme. Den kollektive trafik er for dårlig, og taksterne er i øvrigt for høje til, at der kan være tale om et reelt alternativ her.

Det princip, man indfører med registreringsafgiften, nemlig graduerede afgifter, er ellers ikke i sig selv så tosset, men dels er progressionen alt for lille til, at det kan få nogen virkning i retning af en fornuftig forbrugsomlægning, dels bør udgangspunktet set fra vores side ikke være værdien, men benzinforbruget.

Af andre traditionelle afgifter på forbruget, som vi også må gå imod, er der spiritus- og tobaksafgifterne. Der har mange skatte- og afgiftsministre jo nogle erfaringer, der siger dem, at det i hvert fald er et område, hvor man roligt kan smække afgifter på, uden at forbruget ændrer sig væsentligt. Det betyder også, at det på dette område er de dårligst lønnede, der bærer de største byrder.

Så har man også vist nogen opfindsomhed. Man har faktisk fundet frem til et enkelt område, hvor almindelige mennesker stadig væk kunne forbruge uden at blive brandskattet af det, nemlig ved at tage på en charterrejse, men det skal åbenbart også være slut nu. Man kunne dog godt have nævnt i en parentes, at net-